

sagt om Dvertoldinspecteuren i Kjøbenhavn, blot udtale, at jeg selv uhyg har sagt, at Finantsministeren havde gjort gjældende, at han ikke kunde undvære ham; Mintsteren har derved udtalt sig bestemt, og derfor har jeg givet efter.

Finantsministeren: Efter de Dplysninger, vi nys hørte fra Udvalgets ærede Formand (C. B. Nyholm), finder jeg mig ikke opfordret til at opholde mig længere ved den Meddelelse, den ærede Drdfører har givet om min Optræden i Udvalget, hvilken jeg ellers ikke kunde have ladet staae uimodsiget. Jeg har i Udvalget fastholdt ganske det Samme, som jeg fastholder her, og jeg har ikke Følelsen af her at være optraadt skarpere, end der maatte være overeensstemmende med min Stilling overhovedet og med den Stilling, jeg maa indtage, naar et heelt compact Udvalg stiller Forslag, som gaar mine Ord imod, ja næsten kaste dem hen i Krogen, uden at agte paa dem. Naar den ærede Drdfører ligerverfor mine Uttringer fremsætter saadanne Bagateller, som at man ikke vilde begaae den Urimelighed, som jeg vilde kalde det, at nedlægge Rørvig, naar man er bleven oplyst om dette Goldsteds Stilling, saa er dette virkelig ikke en Indrømmelse til mig, men en Indrømmelse til de ærede Medlemmers funde Sands, thi der kan jo dog ikke være Tale om at nedlægge Embeder, som have en meget væsentlig Betydning for Statskassens Oppebørsler. Med Hensyn til Alt, hvad jeg ønskede at sætte igjennem, er det derimod fremdeles min Overbeviisning, at min Conference med Udvalget ikke har baaret nogen Frugt. Eigesaa vist som jeg mødte med den aldeles bestemte Hensigt, at ville søge at gøre Mit til at faae en Ende paa disse Lønningslove, og derfor gif saaa yderligt som muligt, ligesaa vist tilstaaer jeg, at jeg er bleven skuffet ved at see, at jeg ikke har kunnet trænge igjennem, ligesom jeg ogsaa har Følelsen af, at min Stilling er betydelig svækket, naar jeg ligeoverfor Udvalget har sagt, hvad jeg kunde gaar ind paa, og hvad jeg ikke kunde gaar ind paa. Jeg troer overhovedet, at det havde været det Retteste, om man havde ladet denne Side af Sagen,

nemlig Forholdet i Udvalget, være uomtalt, især naar den ærede Drdførers Fremstilling af Udvalgets ærede Formand er bleven erkjendt for ikke at være correct. Den ærede Drdfører kan ikke tiltintetgjøre Betydningen af mine Ord ved at spørge med Spørgsmaalet om Dvertoldinspecteuren, som om det, der var mig om at gjøre, var, at han kom til at hedde Dvertoldinspecteur. Jeg vil ikke være saa uhøflig ligeoverfor Udvalget at sige, at det var en Spøg, at det vilde forandre Navnet; derfra har jeg vel afholdt mig; men det forekommer mig, at den ærede Drdfører kunde have vist en lignende Opmærksomhed ligeoverfor mig. Det, der er Tale om, er ikke en Spøg, den være nu mere eller mindre god, men der er Tale om at fastholde en Bestilling, der ikke har nogen Titel, men har et Navn, som netop betegner, hvad det skal betegne, nemlig den Stilling, den vedkommende Embedsmand indtager. En Dvertoldinspecteur er virkelig ikke det Samme som en Inspecteur. Dennes Bestilling er at passe, at Alt gaar til, som det skal, i Havnedistrictet, men Dvertoldinspecteurens Bestilling er at føre Tilsyn med Inspecteurerne, det vil sige at være Chef for dem, og derfor have vi samme Betegnelse for ham, som vi have for Inspecteurerne, kun at man for hans Vedkommende har lagt dette „Over“ til, i Modsetning til dem, der staae under ham. — Naar den ærede Drdfører synes at drage mine Bemærkninger om, hvorvidt de her fremkomne Forslag staae i passende Forhold til Loven af 1851, i Tvivl, skal jeg ikke fordybe mig i Betragtninger, som jeg antager, at de allerfleste Medlemmer have hørt saa ofte, at de vel ere blevne kjede deraf, nemlig Betragtninger om, hvorvidt man kan sige, at det midlertidige Lønningsstillæg eller Tillægget efter Sædomsskrivning er det sikreste Tillæg. Jeg nævner ikke hjernefte Tvivl om, at det forstandigviis ikke havde staaet i Rigsdagens Magt at nægte dette midlertidige Tillæg. Det er mig fuldkommen klart, at man ikke, uden at begaae en saadan Ubilighed imod Embedsmændene, som man ikke paa nogensomhelst Maade vilde have begaaet, vilde kunne have opnaaet at faae det midlertidige Tillæg sat ud af Verden gjennem en Votering under Finantslovens Behandling. —